Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Zitting 1975-1976

13 643 Coördinatie milieubeleid

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER-PRESIDENT, MINISTER VAN ALGEMENE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal,

's-Gravenhage, 3 oktober 1975

1. Bij de openbare behandeling van hoofdstuk XVII van de rijksbegroting voor de jaren 1974 en 1975 is door verschillende afgevaardigden gevraagd om een nadere uiteenzetting over de coördinatie van het milieubeleid en de integratie van dat beleid in het totale kabinetsbeleid. Daartoe uitgenodigd door de motie-Terlouw op 5 februari 1974 (bijgevoegd) en onder verwijzing naar de toezegging van de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne op 28 januari 1975 wil de Regering gaarne haar opvattingen ter zake uiteenzetten.

2. Ten aanzien van de taakverdeling en coördinatie werd in de regeringsverklaring op 28 mei 1973 gesteld: «De formateurs hebben geen wijzigingen voorgesteld in de bij de vorming van het vorige kabinet tot stand gekomen departementale indeling en taakverdeling tussen de ministers. Wel hebben zij verschillende daaromtrent tijdens de formatie naar voren gekomen wensen geregistreerd. Zij hebben de beslissing daarover echter menen te moeten overlaten aan het nieuwe kabinet.»

De regeling van de coördinatie van het milieubeleid was neergelegd in de brief van 1 oktober 1971 van de toenmalige minister-president aan de Tweede Kamer (bijgevoegd). In deze brief wordt in aansluiting op de gedachten die daarover in het rapport van de Commissie Interdepartementale Taakverdeling en Coördinatie[1] waren geformuleerd twee begrippen gehanteerd: ruimtelijke ordening en milieuhygiëne. Ruimtelijke ordening wordt gedefinieerd als het zoeken naar en het tot stand brengen van de best denkbare wederkerige aanpassing van ruimte en samenleving, zulks ter wille van die samenleving[2]. Milieuhygiëne wordt omschreven als de zorg voor de conditie van lucht, water en bodem en het voorkomen van geluidhinder e.d., voor zover van belang voor de volksgezondheid. Voorts wordt aangegeven dat het beleid op het terrein van de ruimtelijke ordening gericht moet zijn op de

[1] Aan de Tweede Kamer aangeboden op 31 maart 1971 (zitting 1970–1971–11 237)

[2] In het rapport van het CITC (blz. 39) wordt voor dit beleidsterrein de term ruimtelijk beheer gebezigd. In dit verband wordt ook de term milieubeheer gebruikt (zie bij voorbeeld verslag mondeling overleg vaste Commissie Milieuhygiëne d.d. 1 februari 1972, Handelingen Tweede Kamer zitting 1971–1972–11 753 nr. 1, blz. 3). Om verwarring te voorkomen, worden de termen ruimtelijk beheer en milieubeheer in deze brief achterwege gelaten.

afweging en integratie van alle aspecten die bij de inrichting van de ruimte een rol spelen. De doelstelling van het beleid op het terrein van de milieuhygiëne wordt omschreven als het voorkomen en terugdringen van milieuverontreiniging.

Uit de regeringsverklaring volgt dat de Regering de regeling van 1 oktober 1971 als grondslag voor de coördinatie van het milieubeleid heeft aanvaard. In de praktijk is de regeling als volgt uitgewerkt: De Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening is als coördinerend bewindsman verantwoordelijk voor het tot stand komen van de interdepartementale voorbereiding van beslissingen op het terrein van ruimtelijke ordening in bovengenoemde zin. De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne heeft deze verantwoordelijkheid op het terrein van de milieuhygiëne. In de door de Minister-President voorgezeten Raad voor de Ruimtelijke Ordening (RRO) hebben alle bij het milieubeleid betrokken ministers zitting. De belangrijke kabinetsbeslissingen in het kader van het milieubeleid worden hier voorbereid. De Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening treedt op als coördinerend bewindsman van deze onderraad. In deze taak wordt hij voor wat betreft de milieuhygiëne terzijde gestaan door de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne. Voor de omschrijving van de taak van coördinerende bewindslieden wordt verwezen naar de algemene regels neergelegd in de aanwijzingen voor de werkwijze van ministerraad en onderraad van 25 april 1975[3].

Overeenkomstig deze aanwijzingen geschiedt de indiening van stukken ter behandeling in de RRO onder verantwoordelijkheid van de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening. De ontwerp-agenda wordt opgesteld door de secretaris en de adjunct-secretaris mede gelet op de uitkomst van het interdepartementaal beraad in de Rijksplanologische Commissie (RPC) en in de Interdepartementale Coördinatiecommissie Milieuhygiëne (ICMH). De agenda wordt vastgesteld door de Minister-President na overleg met de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening die daarover met de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne beraad heeft gevoerd. Volgens deze regeling hebben de Ministers van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en Volksgezondheid en Milieuhygiëne ieder een eigen coördinerende taak waarbij meerdere departementen betrokken zijn. Voor de integratie van het milieubeleid in het totale kabinetsbeleid die via de RRO in de Ministerraad tot stand dient te komen is de onderlinge samenwerking tussen deze coördinerende bewindslieden essentieel. Ten aanzien van de ambtelijke voorcoördinatie geeft de brief van 1 oktober 1971 een inzicht in de structuur van de interdepartementale voorbereiding van de beleidsvorming op ministerieel niveau. De verschillende onderdelen van deze interdepartementale coördinatie mogen niet los van elkaar worden gezien. Naast de RPC en de ICMH is een afzonderlijke Interdepartementale Coördinatiecommissie voor Internationale Milieuvraagstukken (CIM) ingesteld. Bij deze coördinatie zijn zoveel aspecten van buitenlands beleid betrokken dat het niet voor de hand lag dit overleg binnen de RPC en de ICMH te voeren. De vertegenwoordiging van alle betrokken departementen in deze commissie verzekert echter zowel de relatie met de RPC als met de ICMH. Het resultaat van het overleg in de CIM (bij voorbeeld over instructies aan delegaties) wordt als regel direct naar de Ministerraad geleid.

3. Mede op aandringen vanuit beide Kamers der Staten-Generaal heeft het kabinet zich beraden op een mogelijke verbetering van de bij zijn optreden aangetroffen coördinatiestructuur.

Daarbij is vastgesteld dat de structuur in hoofdlijnen bevredigend functioneert en ruimte biedt voor een verdieping en verbreding van het beleid zowel op het terrein van de ruimtelijke ordening als op het terrein van de milieuhygiëne.

---

[3] Nederlandse Staatscourant 5 juni 1975 nr. 105

Na de Tweede Nota over de ruimtelijke ordening die in een afzonderlijk hoofdstuk aandacht vroeg voor het milieuvraagstuk volgde de Oriënteringsnota als eerste onderdeel van de Derde Nota over de ruimtelijke ordening met een principiële stellingname omtrent het milieubeleid.

Voor een gecoördineerde vormgeving en vaststelling van de hoofdlijnen van het nationale ruimtelijk beleid zijn de Oriënteringsnota en de daarop volgende delen van de Derde Nota ruimtelijke ordening over resp. spreiding, verstedelijking en mobiliteit, alsmede over het landelijk gebied van groot belang. Ditzelfde geldt voor de in de Oriënteringsnota aangekondigde structuurschema's voor hoofdelementen van de infrastructuur. De voorbereiding van de besluitvorming hierover geschiedt volgens de procedure van de planologische kernbeslissing voor een lange termijn milieubeleid; hierbij vervult de minister voor de ruimtelijke ordening een coördinerende rol. De structuurschema's worden zowel voor als na de procedure van inspraak en advisering telkens na uitgebracht advies van de ambtelijke coördinatiecommissie in de Raad voor de Ruimtelijke Ordening behandeld ter voorbereiding van een ministerraadsbeslissing. Op deze wijze zijn onder meer tot stand gekomen een definitieve beleidsbeslissing over het Structuurschema drink- en industriewatervoorziening 1975 en een gepubliceerd beleidsvoornemen inzake het Structuurschema elektriciteitsvoorziening.

De volgende delen van de derde nota zullen dezelfde procedure volgen waarbij alle betrokken belangen tot hun recht kunnen komen.

Ook het beleidsterrein van de milieuhygiëne heeft zich verdiept en verbreed. Dit terrein is aanvankelijk beperkt gezien tot de zorg voor de conditie van lucht, water en bodem en het voorkomen van geluidhinder voor zover het belang van de volksgezondheid dit vergt. In de meer omvattende visie die sedert 1971 tot ontwikkeling is gekomen gaat het om de bescherming van de kwaliteit van het fysieke milieu met het oog op de mens, de flora en de fauna, tegen de achtergrond van de inpasbaarheid van het menselijk handelen in een stelsel van evenwicht van mens en natuurlijk milieu. De ontwikkeling in opvatting blijkt duidelijk uit de memories van toelichting bij de begrotingen van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, uit beleidsnota's en uit de toelichting op wettelijke maatregelen.

De verbreding van het beleidsterrein blijkt uit de gegroeide nauwe samenwerking ook met de Departementen van Verkeer en Waterstaat, Economische Zaken, Landbouw en Visserij en Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk.

Met de ontwikkeling van een eigen beleid van het Departement van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en de groei van de relaties met andere departementen heeft de positie van de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne geleidelijk duidelijker gestalte gekregen. Sinds 7 maart 1975 is deze Minister vast lid van de Raad voor Economische Aangelegenheden (REA).

Op ambtelijk niveau is in de praktijk een harmonieuze taakverdeling tussen de RPC en de ICMH bereikt. Kenmerkend is daarbij dat nog geen enkele maal een lid van de ICMH gebruik heeft behoeven te maken van de in de regeling van 1 oktober 1971 geboden mogelijkheid tot het vragen van herbehandeling van een agendapunt in de RPC.

Ten slotte is de coördinatiestructuur aangevuld door de op 27 maart 1974 ingestelde Voorlopige Centrale Raad voor de Milieuhygiëne. Deze raad vervult een belangrijke adviesfunctie naast de Raad van Advies voor de Ruimtelijke Ordening (RARO). Een commissie van de RARO houdt zich sedert 1971 bezig met vraagstukken betreffende de coördinatie van ruimtelijke ordening en milieuhygiëne.

4. De Voorlopige Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid heeft in zijn rapport van 22 maart 1974 (WRR-publikatie 4/74) gewezen op het ontbreken van een duidelijke regeling van de verantwoordelijkheid voor de wetenschappelijke voorbereiding van een geïntegreerd lange-termijn milieubeleid. In dit rapport wordt het gebied van het milieubeleid omschreven als de bestemming, het beheer en de verzorging van lucht, water en bodem ten behoeve van mens, plant en dier waarbij in het bijzonder gelet moet worden op

het gebruik van ruimte, materie en op het beheersen van de voedselketen en de keten grondstof-energie-afval. Het kabinet realiseert zich dat het aldus beschreven beleidsterrein altijd meerdere departementen zal omvatten. Coördinatie van het milieubeleid en integratie daarvan in het totale kabinetsbeleid blijven daarom noodzakelijk.

De Voorlopige WRR heeft geadviseerd voor de wetenschappelijke voorbereiding van een geïntegreerd lange-termijnmilieubeleid een voorlopige voorziening te treffen door de instelling van een projectgroep samengesteld uit ambtenaren en deskundigen. Deze projectgroep zou in samenwerking met de bestaande diensten en afdelingen de voorbereiding van een lange-termijnmilieubeleid ter hand kunnen nemen. Daarbij zijn voor wat betreft de verantwoordelijkheid voor het functioneren van deze projectgroep als alternatieve mogelijkheden genoemd de coördinerend Minister voor de Ruimtelijke Ordening of de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, of de Voorlopige WRR zelf.

De Regering onderschrijft de analyse van de Voorlopige WRR. Zij heeft zich beraden op de mogelijkheid om reeds thans een voorlopige organisatorische voorziening te treffen. Na afweging van de voor- en nadelen is de Regering tot de conclusie gekomen dat aan invoering van een voorlopige voorziening dezelfde bezwaren kleven die ook naar het oordeel van de Voorlopige WRR een definitieve oplossing thans onmogelijk maken. De instelling van een projectgroep zou tot een verstoring van de bevredigend functionerende coördinatiestructuur kunnen leiden. Dat zou ook de voorbereiding van een lange-termijnmilieubeleid niet ten goede komen.

In het algemeen zal eerst tot organisatorische veranderingen kunnen worden besloten, nadat de consequenties daarvan voldoende zijn afgewogen. In een stadium waarin de politieke discussie over bij voorbeeld de afstemming van het menselijk handelen op de vereiste kwaliteit van het natuurlijke milieu voortduurt kunnen organisatorische ingrepen ten koste gaan van het bereiken van actuele beleidsdoeleinden en zelfs de ontwikkeling van een toekomstige beleidsvisie doorkruisen.

De Ministers van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en Volksgezondheid en Milieuhygiëne dienen binnen de bestaande coördinatiestructuur ook de verantwoordelijkheid te dragen voor de coördinatie van bestaande en toekomstige onderzoekingen voor het lange-termijnmilieubeleid. Behalve de Rijksplanologische Dienst (RPD), het Directoraat-Generaal voor de Milieuhygiëne, dragen ook het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid, het Rijksinstituut voor Natuurbeheer en andere departementale diensten en instituten belangrijke bouwstenen aan voor een lange-termijnmilieubeleid. Vermeldenswaard zijn daarbij naast de eerder vermelde activiteiten in het kader van de Derde Nota ruimtelijke ordening, het onderzoek en de kwantificering van milieufactoren door het Centraal Bureau voor de Statistiek en de werkzaamheden van het Centraal Planbureau bijgestaan door de Stuurgroep macro-economische analyse milieubeheer. In het kader van het wetenschapsbeleid zijn nationale programma's voor milieuhygiëne en voor energie-onderzoek in uitvoering.

In de praktijk is het mogelijk gebleken om in afwachting van het gereedkomen van de hierboven genoemde studies een gecoördineerd op de toekomst gericht milieubeleid te voeren. Zo zijn bij voorbeeld in het beleid met betrekking tot grondstoffen en energie (Energienota), drinkwatervoorziening en bij het inrichtings- en spreidingsbeleid, telkenmale de milieu-effecten ook op langere termijn zorgvuldig gewogen. Een dergelijke belangenafweging met het daarbij behorende onderzoek is ook bepalend geweest bij kabinetsbeslissingen zoals die over de Dollardwerken, de Oosterschelde en bij het kabinetsberaad over het behoud van natuurgebieden en landschapsparken. Ook bij de formulering van hetgeen selectieve economische groei moet omvatten is de zorg voor het milieu een belangrijk gegeven. In de aangekondigde nota structuur Nederlandse economie wordt daaraan ruime aandacht besteed.

5. De problematiek van taakverdeling en coördinatie ten aanzien van het milieubeleid is niet los te zien van de algemene vraagstukken van departe-

mentale indeling en interdepartementale coördinatie. Hierover zijn aanbevelingen gedaan in het op 4 februari 1975 gepubliceerde rapport van de Voorlopige WRR over de Organisatie van het Openbaar Bestuur. De Ministerraad heeft de minister-president, de Vice-Minister-President en de Ministers van Binnenlandse Zaken en Financiën belast met het voorbereidende beraad ter zake. Hierover wordt in de memorie van toelichting op hoofdstuk III van de rijksbegroting voor het dienstjaar 1976 het volgende opgemerkt: «Na de fundamentele beschouwingen die nog slechts enkele jaren geleden zijn gepresenteerd door de Commissie Interdepartementale Taakverdeling en Coördinatie ziet de Regering geen aanleiding om wederom tot instelling van een dergelijke breed samengestelde commissie over te gaan. Evenmin overweegt zij om in dit stadium van de kabinetsperiode eigener beweging veranderingen in de bestaande indeling aan te brengen. Wel dient te worden nagegaan welke knelpunten bestaan en welke organisatorische verbeteringen wenselijk zijn zodat bij een volgende kabinetsformatie op basis van de dan overeen te komen politieke prioriteitsstelling de zakelijk verantwoorde beslissingen zullen kunnen worden genomen.»

Door de Voorlopige WRR wordt een inventarisatie gemaakt van aan de Regering adviserende raden en commissies en de toetsing van hun functioneren aan de eis van een samenhangend beleid op lange termijn en aan de eis van ontvankelijkheid voor impulsen uit de samenleving. De problematiek van het lange-termijnmilieubeleid dient in dit bredere kader te worden bezien.

Aan de hand van de uitkomsten van de eerder genoemde studies zal de regering een beslissing nemen over de vraag aan welke bewindsman de eerste verantwoordelijkheid voor de wetenschappelijke voorbereiding van het lange-termijnmilieubeleid moet worden opgedragen.

6. De Regering is van oordeel dat in de bovenstaande coördinatieregeling en de wijze waarop deze functioneert voldoende waarborg is gelegen voor de coördinatie van het milieubeleid en de integratie daarvan in het totale kabinetsbeleid. Ook over de vraag welke Minister voor welk onderdeel van het milieubeleid moet worden aangesproken behoeft geen onduidelijkheid te bestaan.

De Regering is echter niet blind voor de behoefte om ook in de Kamer beraad te voeren over het milieubeleid als geheel. In dit verband ware te denken aan ad-hoc-bijeenkomsten van de vaste Commissies voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en voor Milieuhygiëne waarbij naast de Ministers van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en Volksgezondheid en Milieuhygiëne ook de bewindslieden die de eerste verantwoordelijkheid dragen voor bepaalde onderdelen van het milieubeleid zouden moeten worden betrokken. De Regering is harerzijds bereid aan een dergelijke regeling mee te werken en wacht een eventueel voorstel ter zake van de Kamer af.

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,
J. M. den Uyl

Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Zitting 1973–1974

Rijksbegroting voor het dienstjaar 1974

12 600 XVII Volksgezondheid en milieuhygiëne

Nr. 18

MOTIE VAN HET LID TERLOUW C.S.

Voorgesteld 5 februari 1974.

De Kamer,

gehoord het debat over de begroting van Volksgezondheid en Milieuhygiëne voor het dienstjaar 1974;

nodigt de Regering uit haar opvattingen over versterking van de coördinatie en de integratie van het milieubeleid in het totale kabinetsbeleid in een brief aan de Kamer kenbaar te maken, aan de hand waarvan de Kamer met de Regering hierover van gedachten kan wisselen,

en gaat over tot de orde van de dag.

Terlouw, Jansen, Epema-Brugman, Groensmit-van der Kallen,
Van Houwelingen, Van Leijenhorst, Tuijnman, Van Veenendaal-van Meggelen

Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Zitting 1971–1972

11 539 **Coördinatie op het terrein van de ruimtelijke ordening en de milieuhygiëne**

Nr. 1 **BRIEF VAN DE MINISTER-PRESIDENT, MINISTER VAN ALGEMENE ZAKEN**

Aan de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 1 oktober 1971.

Bij de beraadslagingen in de Tweede Kamer naar aanleiding van de regeringsverklaring op 3, 4 en 5 augustus 1971, heb ik op een desbetreffend verzoek van de heer Wiegel toegezegd, de Kamer nader te informeren over de coördinatie op het terrein van de ruimtelijke ordening en de milieuhygiëne.

Deze informatie treft u in bijlage dezes aan.

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,
Biesheuvel.

DE COÖRDINATIE OP HET TERREIN VAN DE RUIMTELIJKE ORDENING EN DE MILIEUHYGIËNE

I. Omschrijving van de begrippen ruimtelijke ordening en milieuhygiëne

Voor een omschrijving van deze begrippen sluit de Regering zich aan bij hetgeen in het rapport van de Commissie Interdepartementale Taakverdeling en Coördinatie (CITC) daaromtrent is gesteld, zij het dat de term ruimtelijk beheer in deze brief niet is overgenomen.

a. Op blz. 38 van voornoemd rapport staat het volgende vermeld: Ruimtelijke ordening is het zoeken naar en het tot stand brengen van de best denkbare wederkerige aanpassing van ruimte en samenleving, zulks terwille van die samenleving.

Overeenkomstig hetgeen dit rapport op blz. 39 vervolgens ten aanzien van «ruimtelijke ordening in ruime zin» stelt, zal het beleid op het terrein van de ruimtelijke ordening derhalve gericht moeten zijn op de afweging en integratie van alle aspecten, die bij de inrichting en de bestemming van de ruimte een rol spelen.

Daarvoor dienen alle overheidstaken die de ruimtelijke structuur en de kwaliteit van de omgeving van de mens beïnvloeden, in één perspectief te worden samengebracht.

Het uitgangspunt voor dit beleid blijft voor de Regering gelegen in de Tweede nota over de ruimtelijke ordening in Nederland.

b. Milieuhygiëne omvat, aldus het rapport CITC op blz. 39, de zorg voor de conditie van lucht, water en bodem en voor het voorkomen van geluidshinder e.d. voor zover van belang voor de volksgezondheid.

II. Regeerakkoord en Regeringsverklaring

In het regeerakkoord van de fractievoorzitters van de vijf regeringspartijen is de vorming van een Ministerie van Volksgezondheid en Milieuhygiëne aangekondigd. De bij de kabinetsformatie benoemde Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne werd belast met alle aangelegenheden betreffende de volksgezondheid en milieuhygiëne die behoorden tot de taak van het Departement van Sociale Zaken en Volksgezondheid tijdens het vorige kabinet, alsook met de coördinatie op het gebied van de milieuhygiëne.

In de regeringsverklaring is de doelstelling van het beleid op het terrein van de milieuhygiëne omschreven als het voorkomen en terugdringen van milieuverontreiniging. De noodzakelijke nationale coördinatie van de vele aspecten van dit beleid zal geschieden door het nieuwe Ministerie van Volksgezondheid en Milieuhygiëne. Ten aanzien van het vereiste intensieve internationale overleg op dit terrein zal het Ministerie van Buitenlandse Zaken een coördinerende taak vervullen, onverlet de eigen inbreng van het direct betrokken departement.

Uit de passage van de regeringsverklaring, die gewijd is aan de onderraden van de Ministerraad, die zijn ingesteld met het doel te komen tot samenhangende beleidsvisies en beleidsplannen voor bepaalde aspecten van regeringsbeleid, blijkt dat aan de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening is opgedragen de werkzaamheden van de verschillende departementen op het gebied van de ruimtelijke ordening te coördineren, daarbij voor wat de milieuhygiëne betreft terzijde gestaan door de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne.

III. Nadere regeling van de coördinatie

a. De coördinatie op het terrein van de ruimtelijke ordening.

Uit de onder I gegeven omschrijving vloeit voort dat bij het beleid op het terrein van de ruimtelijke ordening meerdere – zo niet alle – departementen

betrokken zijn. Te denken valt aan het beleid ter zake van de regionale ontwikkeling, het spreidingsbeleid, de stedelijke ontwikkeling, het infrastructuurbeleid, de bescherming van natuurlijke hulpbronnen en de bescherming van het leefmilieu uit het oogpunt van natuurbehoud, als ook de bescherming van gebieden met een cultuur-historische en recreatieve betekenis.

– *de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening*

De Minister belast met de zorg voor de Ruimtelijke Ordening is verantwoordelijk voor de noodzakelijke interdepartementale coördinatie.

– *de Rijksplanologische Commissie (RPC)*

De coördinatie komt op ambtelijk niveau tot stand in de RPC, die ingevolge artikel 3 van de wet op de ruimtelijke ordening dient te worden gehoord over alle maatregelen en plannen, die van betekenis zijn voor het regeringsbeleid inzake de ruimtelijke ordening. De voorzitter van de RPC wordt door de Kroon benoemd. Het secretariaat berust bij de Rijksplanologische Dienst.

In de RPC zijn vrijwel alle departementen op hoog niveau vertegenwoordigd.

Om de afstemming van het nationale op het internationale beleid te vergemakkelijken zal een vertegenwoordiger van het Departement van Buitenlandse Zaken in de RPC worden benoemd.

– *De Raad voor de Ruimtelijke Ordening (RRO)*

Beleidsbeslissingen van de Regering op het terrein van de ruimtelijke ordening worden voorbereid door de Raad voor de Ruimtelijke Ordening uit de Ministerraad. Inmiddels behoren de Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en Buitenlandse Zaken mede tot de leden van de RRO.

De beraadslagingen in de RRO zullen doorgaans plaatsvinden op basis van een advies van de Rijksplanologische Commissie.

– *De Raad van advies voor de ruimtelijke ordening*

bestaande uit vertegenwoordigers van het maatschappelijk leven en van de gemeenten en provincies als ook uit deskundigen op het gebied van de ruimtelijke ordening – geeft de Regering op verzoek dan wel uit eigen beweging advies over zaken betreffende de ruimtelijke ordening.

b. De coördinatie op het terrein van de milieuhygiëne

In de onder I gegeven omschrijving van milieuhygiëne staat de volksgezondheid centraal. Dit betekent niet dat alle aspecten van de milieuhygiëne onder de directe en uitsluitende verantwoordelijkheid van de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne kunnen worden gebracht. Gewezen kan b.v. worden op het waterbeheer en het daarmee verbonden vraagstuk van de waterverontreiniging en de zuivering van afvalwater, op de verontreiniging van de zee, op de luchtverontreiniging als aspect van het verkeers- en vervoersbeleid, op de geluidshinder van vliegtuigen en het wegverkeer, de uitvoering van de Wet gevaarlijke stoffen, of op het landbouwbeleid en de daarmee verbonden kwesties van de agrarische afvalstoffen en de uitvoering van de Bestrijdingsmiddelenwet.

– *de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne*

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne is belast met de noodzakelijke coördinatie op het gebied van de milieuhygiëne.

Deze coördinatie heeft betrekking op:

– het vaststellen van de normen voor toelaatbare verontreiniging en hinder;

– het bestrijden en doen bestrijden van verontreiniging en hinder;
– het inbrengen van ervaring en kennis bij de bepaling van het beleid inzake de ruimtelijke ordening.

Om deze coördinerende taak naar behoren te kunnen vervullen zal zijn departement dienen te fungeren als centraal punt voor verwerking van informatie van al hetgeen betrekking heeft op de milieuhygiëne. Ook de terugkoppeling met de informatie verstrekkende instanties moet worden verzekerd.

– *Interdepartementale Coördinatiecommissie voor de Milieuhygiëne*

De coördinatie op ambtelijk niveau komt tot stand in een coördinatiecommissie, waarvan het voorzitterschap en het secretariaat bij het departement van Volksgezondheid en Milieuhygiëne berusten.

In deze cordinatiecommissie zijn voorts vertegenwoordigd de departementen van Buitenlandse Zaken, van Financiën, van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening, van Verkeer en Waterstaat, van Economische Zaken, van Landbouw en Visserij en van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk.

– *De Raad voor de Ruimtelijke Ordening*

De Regering gaat er van uit, dat haar beleidsbeslissingen op het terrein van de milieuhygiëne ook door de Raad voor de Ruimtelijke Ordening uit de ministerraad worden voorbereid. Hierbij wordt de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening, die als coördinerend Minister van de Raad voor de Ruimtelijke Ordening optreedt, voor wat de milieuhygiëne betreft, terzijde gestaan door de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne.

Behalve op basis van een advies van de Rijksplanologische Commissie, kan beraadslaging in de RRO plaatsvinden op basis van een advies van de Interdepartementale commissie voor de milieuhygiëne. Indien echter een lid van deze coördinatiecommissie van mening is dat behandeling in breder interdepartementaal verband aanbeveling verdient, vindt verwijzing naar de RPC plaats.

c. De coördinatie met betrekking tot het internationale overleg inzake milieuvraagstukken

Veel milieuvraagstukken hebben naar hun aard of door hun omvang een internationaal karakter. Het Nederlandse beleid zal daarom in internationaal verband moeten worden geplaatst. Waar nodig en mogelijk, zal de totstandkoming van een internationaal milieubeleid worden bevorderd.

Daarvoor is in de eerste plaats een intensiever internationaal overleg op de verschillende gebieden van milieuzorg noodzakelijk.

– *de Minister van Buitenlandse Zaken*

De verantwoordelijkheid voor de coördinatie met het oog op de internationale milieuvraagstukken berust – evenals zulks voor andere sectoren geldt – bij de Minister van Buitenlandse Zaken. Hierin is samenwerking met de Departementen van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en van Volksgezondheid en Milieuhygiëne vervat.

De coördinatie heeft betrekking op:
– de totstandkoming van een internationaal milieubeleid;
– de taakverdeling tussen de verschillende internationale organisaties die zich met milieuvraagstukken bezighouden;
– de coördinatie van de standpunten van Nederlandse delegaties naar de verschillende internationale organisaties en de coördinatie van Nederlandse standpunten in bilateraal verband.

– *Interdepartementale coördinatiecommissie voor internationale milieuvraagstukken*

De coördinatie op ambtelijk niveau komt tot stand in een coördinatiecommissie waarvan het voorzitterschap en het secretariaat bij het Departement van Buitenlandse Zaken berusten. In deze commissie zullen alle bij de internationale milieuvraagstukken betrokken departementen worden vertegenwoordigd.

Behandeling van internationale milieuvraagstukken in de RPC kan geschieden op verzoek van de voorzitter of een lid van de interdepartementale coördinatiecommissie voor internationale milieuvraagstukken.